

сичката почти конница са изби отъ копията непріятелскы, но побѣдата са паднѣж откъмъ императорскы-тъ войски.

Распрѣсванъето на неговата *avant-garde*, никакъ не измѣни смѣлытъ планове на Светослава, който държѣше ёще сичката страна между Дунава и балканскытъ горы. Цимисхій побѣдитель не са забави да го нападне въ туй му положеніе ; неговытъ войски развалихж Руссытъ въ Преслава и влѣзохж вжтрѣ въ Силистра, дѣто Русскыйтъ кнезь имаше единъ лагерь отъ 60,000 души. Тѣзи сраженія траяхж нѣколко дена, и Русситѣ, като са гледахж тѣпканы отъ Римската кавалерія, зехж да са трѣпнѣжтъ единъ другы ; « Тѣ сякаха, казва Леонъ, че този който е убитъ въ бой, на онзи свѣтъ ще бѣде робъ на тогози, отъ когото е убитъ ; тѣ са пробощаха самичкы, когато вече изгубиха надѣждата да избѣгнѣжтъ или да побѣдѣжтъ. . . . » Последне едно сраженіе найподирь рѣши учѣста на този походъ : Русситѣ въ него досушь са побѣдихж ; тѣ изгубихж ёще 15,000 души ; непріятелитѣ имъ останахж господари на бойното поле и по край брѣга на Дунава събраха до 20,000 щитове и много множество сабы. Тѣй Светославъ са принуди да отхвърли плановѣтъ си, които имаше върху Римската имперія. Той са срещнѣж лице-съ-лице съ Цимисхія, примири са съ него и склони на мирныя договоръ, който му са предложи да подпише, разумѣва са, че не толкозъ въ негова полза. — Тѣзи побѣда са видѣ на Грькоримлянѣтъ тѣй важна и тѣй мжчна, щото поискахж да я отдадѣжтъ на чудо. Тѣхнытъ лѣтописцы казватъ, че св. великомжченикъ Теодоръ, възкаченъ на единъ бѣлъ конъ, евявалъ са помежду нитъ и са билъ срѣщу непріятеля сътѣхъ наедно.

Ако вѣрваме Нестора Русскый лѣтописецъ, тогазъ Руссытъ были сѣкогы побѣдители ; но ный трѣ-